

Universitätsbibliothek Paderborn

Codex traditionvm Corbeiensivm

Falcke, Johann Friedrich

Lipsiae ; Gvelpherbyti, 1752

§. 395. 396. De traditis bonis in villis Aliereshus, Hrochburghuhus, Leri et
Astieieshus intra pagos Logne, Hessi Saxonicum, Derlingo et
Norththuringi, nec non de origine comitum Schaumburgicorum et ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-36114

Ab anno
922 usque
942 re-
gnante
Heinri-
co I.

§. 395.

Tradidit bernhardus pro se et uxore sua frithuburg XVI iugera in *alie-*
refnus (w) et in *brothburgbubus* (x) I iurnalem et quidquid ad eum pertinet.

§. 396.

Tradidit dodico pro se et matre sua uendilgard et fratre suo luitha-
rio I possessionem in *leri* (y) et quidquid illi habuerunt in loco.

tra-

De villa
Aljeres-
hus in
pago
Logne.

(w) *Aljeresbus* villam fuisse in pago Logne, docet nos abbas Saracho in Registro. Ex quo patet, subesse vicum *Allerbusen* in praefectura Uslar. Eadem ergo villa est, quam supra deprehendimus §. 376.

De villa
Hroth-
burgbuh-
hus in
pago
Hessi Sa-
xonico.

(x) *Hrothburgbubus* erat sita in pago Hessi Saxonico, teste abbatte Sarachone. Ex quo loci situ colligimus, designari *Rotenburgum* dynastiae Desenberg intra principatum Paderbornensem. Hunc locum *Rotenburgum* itaque probe discernere debemus 1) a *Rothenburgo* in ducatu Magdeburgico, 2) a *Rotenburgo* ad Neccarum, 3) a *Rotenburgo* ad Fuldam, 4) a *Rotenburgo* ad Tubarim, 5) a *Rotenburgo* in Suevia, 6) a *Rotenburgo*, ad comitatum Tirolensem spectante, 7) a *Rotenburgo* ad Oenum, 8) a *Rotenburgo* in principatu Verdensi, 9) a *Rodenberg* in comitatu Schaumburgico et 10) a *Rodenberg* in comitatu Montano, olim in archiepiscopatu Colonensi. *Rotenburgum* nostrum situm est inter Daseberg et Klingenberg, et nunc resertur ad iura nobilium dominorum de Spiegel. Olim autem spectauit ad *Bernhardum*, quem supra §. 104. not. (1) patrem *Bernhardi* comitis palatini Saxoniae fuisse, iudicauimus. Ad Wisram et in principatu Göttingensi hunc palatinum *Bernhardum* comitatum suum habuisse anno 970, patet e diplomate cœfaris Ottonis, adfirmans, villam *Gemmet*, id est, Gümbte, ad Visurgim sitam in praefectura Uslar, fuisse in comitatu *Beronis* seu *Bernhardi*. *Berno* et *Bernhardus* vnum idemque nomen est. Cum itaque ex traditionibus nostris pateat, tam patrem *Bernhardum* quam filium eius cognominem in eadem regione bona hereditaria possedisse, nemo inficiari ausit, *Bernhardum* iuniorem fuisse nullum alium, nisi ante commemoratum palatinum. Quia porro et *Bernhardus* noster in pago Hessi Saxonico bona tenuit, probabile nobis videtur, vxorem eius *Frithuburgam* genus retulisse ad Ludolfinam stirpem, utpote quæ in eodem pago bona hereditaria habuit. Probabiliter ex hac cognatione cum cœfarea familia imperatoris Ottonis fluxit gratia in *Bernhardum*, *Frithuburga* filium. Hæc cœfarem impulit, ut illum crearet Saxoniæ nostra palatinum Comitem.

De villa
Leri
in pago
Derlin-
go.

(y) *Leri* villa erat in pago Derlingo, testante Sarachone in Registro. In eo porro hæc leguntur verba: *In leri in pago derlingo continentur LXXXIX iugera, que ha-
bent gerward, reindac, bering, et ada, et perfoluunt XXXVIII modios filiiginis, LXXX
modios auene, IIII pannos, et IIII ous.* E quibus verbis patet, significari vicum *Lere* in Principatu Wolferbuttelano intra praefecturam Campen. Eiusdem villa meminit comes Adolfus Schauenburgicus in litteris anno 1234, quas, cum simul doceant, comites Schauenburgicos in eadem regione, in qua olim pagus Derlingo erat, bona tenuisse hereditaria, e MScto inferere ex ysu erit. En diploma.

Adolfus dei grā comes de Schauenburg uniuersis Xpi fidelibus tam plentis temporis quam futuri cupimus notum esse quod nos ob amorem retributionis eterne et nřōrum in remedium peccatorum tres mansos proprietatis nřē sitos in parvo Schepensfede quos Baldwin⁹ mar-
ſhalculus de Volkmerode de manu nřā iure pheodali et nobis resignauit ecclie de Riddaghusen contulim⁹ cum omnib⁹ attinentiis suis donatione perpetua possidendos pro his uero mansis recepim⁹ a pdō Bal-
dewino alias tres mansos proprietatis sue sitos in Volsem et unum in
Lere quos ei porrexim⁹ a nobis eo iure quo fidientes noscitur habu-
isse. Ne autem aliqua in posterum possit suboriri vexatio, boni testi-
monii viros qui huic nřē donationi astiterunt plenti carte fecim⁹ anno-
tari et eorum nomina sunt hec. frater noster Bruno pposit⁹ in Lubek.
Ludolfus comes de halremunt. henric⁹ comes de Dannenberg. henric⁹
comes de Waldenberg. Tideric⁹ de Adenois. Ecbertus et Burchard⁹ de
Wolferbutle. Insuper ut hec res ex hoc nunc deinceps firma pmaneat
et

tradiderunt duo fratres asic et ailbern pro proximo suo bozo I iurnalem et I et gubernante
mancipium in astieisbus (z)

§. 397. iam
Folc-

et inconuulta hanc paginā testimonialem, inde conscriptā sigilli nr̄i mu-
nime iussim⁹ roborari. Datum halberstad anno dñi M. C. C. XXX. IIII.
X. kal. februarii.

In hoc diplomate procul dubio *paruum Scheppenstede* est vicus *kleinen Scheppen-*
sted, iter vnius horæ situs ab vrbe Brunswico, et dimidiæ horæ a monasterio Rid-
dagshusen distans: *Voltsem* est Voltzen vicus in præfectura Wolfenbuttel ab vr-
be Brunswico versus orientem iter duarum horarum disiunctus. Cum igitur
supra §. 188. et 360. deduxerimus Schaumburgicos comites a progenitoribus co-
mitum de Walbeck, Supplinburg atque Anhalt; litteræ allatae sunt indicio, eos
tenuisse intra eandem regionem bona hereditaria, in qua ipsa possederunt et
Walbecenses et Supplinburgici et Anhaltini. *Luitarius* autem, frater *Dodico-*
nis, videtur fuisse *Luitarius dux*, quem anno 929 in pugna a Sclavis occisum
esse, Corbeienses nostri in fastis suis referunt, vt supra §. 188 vidimus. Nec
dubium fere remanet, quin intelligi debeat ababus Thiatmari episcopi Mersebur-
gensis, qui e comitibus Walbecensibus originem traxit, et qui eiuldem Luita-
rii p. 326. meminit his verbis: *Henricus rex (aueps) has regiones sibi fecit tri-*
butarias, Bohemiam, Dalemiciam, Obetritos, Wilcios, Hevellos, et Redarios, qui fla-
tim rebeller alioisque ad hec concitantes urbem Wallisleue oppugnant, destruant, et
incidentur. Ad hoc vindicandum noster conuenit exercitus, et Luncin ciuitatem ob-
fidens, socios corundem, eos defendere cupientes, inuidit, et pauci effugientibus pro-
firant, urbem quoque præfataam acquisiuit. Ex nostris autem duo ABAVI MEI VNO
NOMINE, QVOD LYTHEN sonat, signati milites optimi, et genere clarissimi, de-
cus et solamen patriæ, nonis septembribus cum multis aliis oppetere. Cum autem pu-
gna eadem, in qua noster *Luitarius* occisus, 4 die Septembribus anno 929 com-
missa sit, sequitur, hanc traditionem a *Dodicone* seu *Theodorico* fuisse peractam
post 4 Septembribus diem eiusdem anni. Videntur eodem tempore cum *Dodicone*
nepotes eius, *Asic* atque *Ailbern*, Corbeiam accessisse. De quibus memoratur
sequentia traditione.

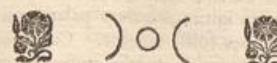
- (z) Villa *Astieisbus* collocatur ab abbate Sarachone in pago *Northburingi*. Hæc villa De villa
desolata fuerit oportet. Situm eius indagare non potuimus. In regione, in qua *Astieis-*
olim pagus *Northburingi* erat, reperiuntur quidem vici *Allenbusen*, atque *Orthu-*
sen, quorum ille ditioni liberorum baronum de Schulenburg subest, hic vero est *North-*
desolatus. Olim vero hic exstitit haud procul a vico Rottmersleben in præfectura thuringi.
Aluensleben. Statuere non audemus, vnum ex illis ad villam nostram *Astieis-*
bus congruere. Docti Magdeburgenses atque Anhaltini in situm eiusdem melius
inquirant, obsecro. Digna sane ex nostrâ sententiâ res est, quæ pensiterunt quam
accuratissime, vt pote qua multum facit ad maiorem perspicuitatem demonstran-
dæ originis principum de Anhalt. Ea enim in sententia sumus, quamvis loci illi-
lius situs nobis nondum cognitus sit accurate, *Aaticonem* atque *Ailbernum* fratres,
qui in eadem villa quedam tradiderunt, fuisse satores serenissimorum principum
de Anhalt, ac palatinorum comitum Saxonie de Sommerschenburg. *Bozo*, pro
quo eadem traduntur, quique eorum proximus appellatur, sororius eorum fuisse
videtur. Vocabulum *proximi* in his traditionibus adhiberi pro sororio, iam su-
pra vidimus. *Bozo* ille et ipse in pugna illa acerrima ad Albiam anno 929 occisus
erat. Ipse forsitan pater fuit illius *Beziconis*, qui anno 984 a *Ditmaro T. I. Leibn.*
p. 348. appellatur *Ekkibardi* germanus, et cognatus *Eaticonis* comitis nostri. *Ail-*
bernum, Athelberonem seu Adelbertum, fuisse palatinum Saxonie comitem ac
auum maternum *S. Bernwardi* epilcopi Hildesienensis, iam supra vidimus. Posse-
disse hunc Comitem palatinum bona, in pago *Northburingi* sita, id non potest in
dubium reuocari. Probabilissime existimatur ille demum, palatino *Bernone*, qui
anno 973 adhuc in vivis erat, mortuo, a cæfare creatus palatinus comes Saxonie.
Ipse *Athelbero* e vita excessit anno 977, vt supra (§. 188.) e vita *S. Bernwardi*
demonstrauimus. Diu igitur *Athelbero* palatinatu præesse non potuit. Neque
Asic iam anno 930 comes fuisse videtur. Cum itaque *Athelbero* atque *Asic* anno
930 bona quedam tradiderint ecclesiæ nostræ, tunc neque *Athelbero* comes pa-

Ggg g

latinus,

Ab anno
916 usque
942 re-
gnante
Henri-
co I.
et guber-
nante
Corbe-
iam
Folcma-
ro I.

latinus, neque *Aisc* comes nuncupari potuerunt. Verisimilime eodem tempore ipsi adhuc erant circiter viginti annos nati. *Aisconem* adhuc vixisse anno 984, demonstrabimus infra. Eo enim anno cum altero fratribus suorum, *Thiadrico*, Corbeiæ præsto erat, et pro anima fratris sui *Luitbarii* quædam tradebat. Hic *Luitbarius* videatur fuisse avus paternus episcopi Merseburgensis *Ditmari*. Cum itaque huius *Luitbarii* pater, ipso *Ditmaro* teste, fuerit *Luitbarius* dux, anno 929 occidus, sequitur inde, *Dodiconem* fratrem *Luitbarii* ducis fuisse patrum *Luitbarii*, *Aisconis*, *Thiadrici* atque *Ailberni*, ac horum patrem fuisse *Luitbarium* ducem. Si igitur dare nolis, *Luitbarius* ducis patrem, auum ac proauum, fuisse *Frithericum*, *Oddonem* comitem, atque *Abbonem* principem, quamvis id verisimilimum sit; negare tamen non poteris, *Luitbarium* ducem fuisse patrem *Luitbarii*, *Ailberonis*, *Thiadrici* atque *Aisconis*. Horum dominorum consanguineus erat abbas Corbeiensis *Folcmarus*, vti exponemus in *Historia nostra Corbeiensi*. Hinc credimus, illis dominis cogitationes subnatas fuisse de hereditarii suis bonis ecclesiæ nostræ tradendis. Tempore abbatis *Godecalci Folcmarus* ille monasterio se se adgregavit Corbeiensi. Cumque illum *Heinricus* aueps in diplomate quodam haec tenus inedito appellebit sibi consanguinitate coniunctum, nullum eum fuisse alium putamus, quam filium *Luitbarii* I atque *Enda*, filia *Luidolfi* ducis Saxonie. Hinc neminem posse præterire censemus, *Folcmarum* eundem fuisse, pro quo pater eius *Luitbarius* (§. 317) bona quædam, ad Redeneftorpe in pago Hardego sita, tradidit, cum illum offerret Deo ad reliquias sanctorum martyrum, Stephani atque Viti. Sororem eiusdem *Folcmaris* nominat Abbo de Dalem in *Chronico Groningen* MS. Katarinam, prædicans, eam nupsisse Lippoldo dynastæ de Luthorste. An vero sic recte prædicauerit Abbo ille, expromemus alio tempore. Illud interim e supra deductis patet, *Dodiconem*, *Ailbernum* atque *Aisconem* bona sua tradidisse tempore præsidentis abbatis *Folcmaris*, qui, cum totam *Sifridi* comitis insignem hereditatem in pago Hardgo in et extra urbem Groningen anno 936 acquisuerit, testante diplomate supra (§. 163) allato, plures fortasse tradidores in monasterio suo non vidit. Forsan putabant aliqui, abbatiam nostram lat autam diuinus et fortunis penitus locupletaram esse, vel munera sua parva non fore gratissima. Toros enim comitatus tradere, omnibus datum non erat. *Marcwardum* itaque, *Sigfridum* ac *Sibertum*, qui in seqq. §§. quædam donarunt, bona sua tradidisse, gubernante adhuc Corbeiensem *Folcmaro*, statuere non audemus. Probabilissime enim existimantur illi bona sua largiti tempore abbatis Corbeiensis *Bouoni*. Paragraphus 400 nos docet, *Erponem* sua tradidisse ecclesiæ nostræ, præsente abbe *Gerberno*, qui præfuit ab anno 949 usque ad 966. Ipse *Folcmarus* mortuus est, testante *Chronico nostro* MS. et coetaneo ad annum 942.VI. Non. Octobris, quo decedente, ad eundem annum gubernator abbatia nostræ electus est *Bouo*, serenissimus itidem parentibus natus, ecclesiæ autem Corbeiensi non multum utiles, quippe quæ sub eo haud magna accepit incrementa. *Widekindus* noster id indicare videtur, vbi *Annal.* L. III. p. 651 in verbis iam supra §. 174 not. (h) adductis asserit, *Bouonem abbatem fuisse virum sapientem ac clarum, a Deo Corbeiensibus ostensus, sed non concessum*. Cum enim ipse *Otonis Magni* consanguineus esset, vti l. c. ostendimus, in aula caesaris plus versabatur, quam in monasterio nostro. In aula caesaris eum *Bruno* quondam frater monachus et regis frater adiuuabat in acquirendis quibusdam privilegiis, quorum iam supra quædam adduximus, ac plura in *Historia Corbeiensi* producemus. Fortasse autem eius absentia in cœla fuit, vt in aliis commodis abbatiae nostra augendis multi benevolentiam suam illi accommodare non potuerint. Esto ergo, non plures, quam tres dominos, munera sua ecclesiæ Corbeiensi attulisse, gubernante eandem *Bouone III*. Eo vero abbatia nostræ præidente, scilicet Germania tenebat *Oto cognomento Magnus*. Anno enim 936 eius gloriosissimus pater *Heinricus*, Sclavis anno 929 subactis, Ungariis anno 932 et 933 debellatis, et Danis anno 934 superatis, felici leto egregios finiuit labores, eique successit in dignitate regali eius filius *Otto*. Quilibet ergo facilime perspicit, nos oportere configurationem annorum ad marginem appositam mutare, et nouam inchoare sectionem.

TRA-